

har indrettet sig paa dette Tilskud og har sluttet Overenskomst med Entreprenører, og fordi man enkelte Steder endog har solgt Mergelen til en bestemt Pris ud fra den Forudsætning, at man faar den Lettelse i Fragten og den Rentegodtgørelse, man tidligere fik. Jeg fik i Gaar fra en Formand for et Mergelselskab et Brev, hvori han skriver, at det er meget ubehageligt for Mergelselskaberne, at de nu staar og ikke ved, hvad det bliver til, og det har jo Betydning for dem, at de hurtigst muligt faar at vide, hvordan de er stillet; de tør ikke en Gang begynde Afrømningen af Mergelgravene, for hvis denne Nedskæring finder Sted, maa de standse. Saadan siger de Folk indenfor Hedeselskabet, som arbejder med det, og derfor er jeg i allerhøjeste Grad betænkelig ved den Nedskæring, der her er foreslaaet.

Nu sagde det ærede Medlem Hr. Knud Hansen forleden Dag, at saa vidt han forstod, var det heller ikke den højtærede Ministers Mening, at denne Nedskæring skulde finde Sted, men Forslaget var kun fremkommet for at fremtvinge Oplysninger fra Hedeselskabet om, hvorledes disse Midler blev anvendt, og, sagde det ærede Medlem, det har jo vist sig, at det har været meget vanskeligt at fremskaffe saadanne Oplysninger. Jeg maa sige, at det forbaer mig en lille Smule at høre saadanne Udtalelser, thi jeg som Medlem af Hedeselskabets Bestyrelse ved ikke noget af, at man fra Landbrugsministeriets Side i den Tid, jeg har været Medlem, har rettet nogen Anmodning til Hedeselskabet om Oplysninger, som er blevet Ministeriet nægtet. Jeg forstaar heller ikke, at det kan være rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Knud Hansen sagde, for Ministeriet vil altid være i Stand til at skaffe sig Oplysninger om, hvorledes de Midler, som Hedeselskabet har at administrere, bliver anvendt. For det første har Ministeriet en Revisor, som reviderer Hedeselskabets Regnskaber, for det andet har Ministeriet selv en Repræsentant i Bestyrelsen for Hedeselskabet og er jo derved ligesom meddelagtigt i, hvad der foregaar, for det tredje er den højtærede Ministers Parti paa en vis Maade repræsenteret i Hedeselskabet, idet baade det ærede Medlem Hr. Andreassen og det ærede Medlem Hr. Kammergaard er Medlemmer af Hedeselskabets Repræsentantskab. Det forekommer mig, at hvis det var Hensigten at faa Oplysning om, hvorledes Pengene bliver anvendt, vilde det ikke af den Grund være nødvendigt at fremsætte dette Nedskæringsforslag. De Oplysninger kunde man saa udmærket

godt have faaet ad anden Vej. Jeg synes, at man med Rette kan spørge den højtærede Minister: Hvorfor skal det, naar nu en Del af Gaardmændene skal skæres ned — og det er jo Nedskæring, man tager Sigte paa — kun være Gaardmændene paa de magre Egne, det skal gaa ud over? Hvorfor kan man ikke lige saa godt gaa den Vej at skære dem ned over det hele Land, saa at man ogsaa skærer dem paa de gode Egne ned? Det synes jeg ogsaa vilde være mere i Overensstemmelse med den højtærede Ministers eget Standpunkt. Jeg erindrer — hvis man kan tro Referatet, og det er vel nok rigtigt —, at den højtærede Minister i sin Festtale for det ærede Medlem Hr. Pinstrup ved Ungskuet i Haderslev udtalte, at hans Sympati altid har været hos Planteavlens fremfor hos Husdyrbruget. Derfor synes jeg, det var saa meget mere naturligt og mere i Overensstemmelse med den højtærede Ministers Synspunkter, om man havde gjort Forsøg paa at skære ned paa Husdyrbruget, for det er jo ikke umuligt, at man der kunde skære ned. Der findes da ogsaa Bevillinger paa Finansloven til Husdyrbrug. Saaledes er der opført til Landboforeningernes Dyrskuer et Beløb paa 175 000 Kr. Man kunde godt, synes det mig, forsøge, at faa Loven om Tilskud til Præmier ved disse Dyrskuer ændret, hvis man vil have Gaardmændene skaaret ned. Jeg skal ikke komme ind paa, hvad Nytte Dyrskuerne gør; jeg hører ikke til dem, der mener, at de gør saa overordentlig stor Nytte, men de, som arrangerer disse Dyrskuer, Landboforeningerne, er jo i Stand til at skaffe de dertil fornødne Penge paa anden Maade. Adgangen til disse Dyrskuer betaales med en forholdsvis høj Entré, vel som Regel en Krone, og til Skuet er der som Regel knyttet en Tombola, som Ungdommen kan faa Lejlighed til at ofre en Del af sine Penge i. Der er Lotterier, hvor der undertiden kan vindes noget i det ærede Medlem Hr. Pinstrups Øjne saa formasteligt som Luksusbiler. Alt dette giver jo Penge. Det var et Spørgsmaal, om det ikke vilde være meget mere formaalstjenligt — det er i alt Fald det Standpunkt, jeg har — at søge at skære ned her i Stedet for paa Mergelbevillingerne, som kun kommer de mergelfattige og magre Egne til Gode. Der er en Bevilling paa 175 000 til Landboforeningernes Dyrskuer, en paa 75 000 Kr. til Fællesskuer, en paa 40 000 Kr. til Statsskuer for Hingste og en paa 40 000 Kr. til Statsskuer for Tyre, altsaa Bevillinger paa i alt 330 000 Kr. Endvidere findes